

ÉRTESÍTŐ

Internet: <http://bajnok.hu/ertesito> • E-mail: pista@bajnok.hu

IV. évf. 5. sz., 2015. máj.

Tartalom

- Németh László gondolatai 2
- *Dr. Bajnok István: A demokráciáról* 3
- *Dr. Bajnok István: Emlékeztető* 4
- Pár szó a devizahitelről Varga István elemzésével 5
- Részletek Jávor Béla Újraavatás című írásából 7

Szíved alatt (részletek)

Szíved alatt szépen kérlek
Édesanyám ne öljél meg
Isten adta hozzá lelkem
Az öledben fészket leltem,
Nagy a világ majd elférek
Ne pusztuljak, mint a féreg.

Szíved alatt szépen kérlek
Édesanyám ne öljél meg!
Édesanyád is várt Téged
Ringatott, ölelt és védett.
Tőled én is ezt esengem,
Szeress engem, túrj meg engem!

Szíved alatt szépen kérlek
Édesanyám ne öljél meg!
Ha eldobnál ki szeretne?
Ki borulna a szívedre?
Napot órát nem számolva
Betegségben ki ápolna?

Hívjál jöttem, vártál, lettem,
Legyünk egyek most már ketten.
Istennek már megköszöntem
Hogy itt vagyok az öledben.
Szíved minden dobbanása
Közelebb hoz a világra.

Szíved alatt szépen kérlek
Édesanyám ne öljél meg!
Tarts meg örökké magadnál,
Ha szíved alá fogadtál.
Érzem, mint dobog felettem
Aminek a foglya lettem.

Szíved alatt szépen kérlek
Édesanyám ne öljél meg!
Ne szálljon, mint örök átok
Foganásom perce rátok.
Érzed én már élek benned!
Tudd meg Anyámmá kell lenned!

Édesanyám ne öljél meg!
Hadd örüljek látva Téged!
Életemért szíved áldjam
Drága léted hadd dicsérjem
Itt a földön s fenn az égben.

Kováts Arisztid O.S.B.

A szerkesztő megjegyzése a vershez. A magyar Alaptörvény (alkotmány) kimondja, hogy az élet a fogantatástól a halálig terjed, vagyis a magzat megölése (az élet kioltása) gyilkosság. Ez az elv ellentétben van az alaptörvénnyel, mivel a hazai gyakorlatban az abortusz megengedett. A probléma feloldását a jogászok feladatának tartom, természetesen nem úgy, hogy a gyilkosságot magyarázgatnák, indokolnák (vajon mivel lehetne indokolni?). Viszont ismeretes, hogy a fogantatás megakadályozására ma már számtalan módszer létezik. És ha különbséget teszünk a bűnök között, akkor egy élet kioltását – a gyilkosságot – nagyobb véteknek kell tekinteni, mint például a lopást! Mi az abortusz megtiltását a fogantatás megakadályozásával tartanánk elfogadhatónak. Ugyanis a gyilkosságnál kisebb bűnnek tartjuk a fogantatás megakadályozását.

Németh László gondolatai

A nagy magyar irodalmár, költő a magyarság megmaradását a világban három feltétel megtartásában látta.

Az első feltétele a magyarság létszámának növekedésében vélte. Ismert, hogy régen az angol szigeten élő „angolok” létszáma közel azonos volt a Kárpát-medencében élő „magyarok” számával. Ha ma összehasonlítjuk a két nép létszámát, sajnos azok nagyon eltérnek egymástól. Nem pontos adatokat kívánok közölni, de az angol szigeten kb. 60 millió lakos él, míg a Kárpát-medencében kb. 20 millió. Természetesen ez magyarázható a két nép lakóhelyének különbségével (az angolok elszigetelődésével) és a Kárpát-medence országút jellegével, történelmi múltjával, de hozzá kell tenni, hogy egyéb körülmények is befolyásolták, befolyásolják ma is a két nép szaporodását. Magyar részről megemlíthető, hogy nálunk több nemzetiség él, különböző szaporodással. A magyarok családjában egy-két gyerekkel számolhatunk, a többi nemzetiségnél a családok nagyobb létszámúak. Megemlíthető például, hogy az erdélyi románság szaporodása sokkal nagyobb, mint a székelyké, a mezősegi, temesvári, nagyváradi magyaroké.

Németh László szerint a magyarok létszámának relatív csökkenése magyarázza ezen területek magyartalanodását. Sajnos az anyaországban sem magasabb a családokban a gyermekek száma.

A másik tényező szerinte a magyarok öntudatának csökkenése. Erről az Erdélyi Szövetség ülésén is sokat hallhattunk. Pedig nincs okunk szégyenkezésre. A magyar mindig öntudatos nemzet volt és még ma is az! A magyar nemzet történelme folyamán sokszor ellentétes, szabadságküzdelmekkel teljes harcokat kellett folytatnia, ami Angliában sokkal kevesebb volt. Egy angolt elismertek a világban, a magyaroknak az elismerésért is harcolni kellett. Az öntudat, az összetartás kérdésében a magyarok kritikája más, mint egyéb nemzetek tagjai (angol, német, francia). Ha azt hirdetjük: magyarok, fogjunk össze, akkor korábban kurucokra, labancokra, vagy ma: csak azonos pártúakra, vallású-

akra gondolnak! Pedig a fideszes, jobbkios, szocialista, KDNP-s vagy különböző vallású emberek is magyarok! A magyar öntudatot csak a magyar nemzet érdeke, gondolata, szolgálata szempontjából kell, szabad értékelni az összefogásban!

Németh László ezért is nagy különbséget nem tesz a pártállás, hitvallás szerint a magyar öntudat kérdésében.

A harmadik tényező szerinte az ország megtartó ereje szempontjából a keresztény értékrend elismerése, megtartása számít. Szerinte már Szent István is tudta, ha mi itt akarunk maradni a Kárpát-medencében, akkor a keresztény tanítást kell elfogadnunk Európába való tartozásunk elismerésével. A más értékrend, mint az ősmagyar, tatár, török nem biztosította volna az ország megmaradását. A magyarok nem akartak továbbvándorolni, mint a többi, ún. vándorló nép. Ezért kellett elfogadni a kereszténységet. A nemzet összetartó ereje a keresztény vallás lett. Példának említhető, hogy a százötven éves török hódoltság után sem váltunk törökké (mohamedánná).

Ezért Németh László is azt vallotta, a magyar nemzet összetartó ereje a keresztény vallás – hozzáteszem, még ma is!

A demokráciáról

Manapság az uralkodó politikai elvet demokráciának hívjuk. Nem kívánok a demokrácia kialakulásáról, elterjedéséről említést tenni, csupán mint politikai elvet veszem vizsgálatom tárgyává.

Először is meg kell állapítani, hogy a demokrácia elve a többség elvét képviseli. Ennek lényege, hogy az emberek úgy vélik, ha valamit több ember képvisel, az a helyes, az igazságos, azt kötelező elfogadni mindenkinek, az viszi előbbre, teszi jobbá egy ország, a nemzet, de a világ életét is. Hosszas lenne erről értekezni, ezt kis lapunk terjedelme nem teszi lehetővé, erről tanulmányt is lehet írni, de ezt mi nem tehetjük. Csak röviden megemlíthető, hogy ma, a XXI. században az emberek többségének befolyásolására számtalan eszköz, mód áll rendelkezésünkre. Itt csak utalok a média szerepére, de meg kell jegyezni, hogy a média használata az emberek véleményének befolyásolására nagyon költséges. Ezt csak gazdag államok, szervezetek, emberek engedhetik meg maguknak. Ezzel nem azt kívánom mondani, hogy az igazságot nem lehet, nem érdemes hirdetni, de be kell látni, hogy millió példányban megjelenő újságok közléseinek pár ezres példányú lapok nem lehetnek versenytársai! Vagy több száz rádió hamis híreit egy-egy adó nem tudja ellensúlyozni – még ha az igazságot hirdeti is.

Vagyis röviden megállapíthatjuk, hogy a többségi elv ma már nem biztos, hogy jó az igazság, a helyes, az emberiség életét megkönnyítő élet elfogadására.

Sokan megkérdezik, akkor milyen elvet képviseljünk az emberiség javának szolgálatára: despotizmust, diktatúrát, liberalizmust stb.? Tapasztalhattuk, hogy a világ történelme során rendkívül sok elv vetődött fel. Ezért az emberek többsége ma a demokrácia

elvét tartja elfogadhatónak. Sőt azt is mondhatjuk, hogy a világon rendkívül sok párt, nemzet, nép létezik, és mindegyik a demokrácia nevében indokolja álláspontját, és még sincs összhang a vélemények kialakításában. Pedig úgy mondják, mindegyiknek megvan a **többsége!**

Felmerül a kérdés, akkor mihez tartsam magam? Milyen elvet tartsak elfogadhatónak? Ezen cikk írója mint volt KDNP-s párttag – szerencsére ma már párton kívüli – azt tudom javasolni minden gondolkozó embernek, hogy ne pártvélemények alapján alakítsák ki véleményüket, hanem arra gondoljanak, hogy ki miért tartja fontosnak véleményét hangosan hirdetni. Mert minden megnyilatkozásnak valami **oka** van. Lehet az helyes, jó ötlet, elgondolás, de lehet rosszindulatú, mást bemocskoló, hiteltelenné tevő szándék is. Véleményem szerint minden elvben, megnyilatkozásban van valami csekély, helyes, jó elgondolás is. Csak meg kell tudni különböztetni, mi a helyes, jó benne, és mi nem fogadható el. Ezért tudom javasolni másokkal együtt, hogy minden politikai, de gazdasági nyilatkozatokat értékeljük saját véleményünk, tudásunk, ismereteink szerint. (Ezért érdemes gyermekeinek is taníttatni a gondolkodásra, ismeretei bővítésére.)

Még emlékszem a rendszerváltás miniszterelnökének kijelentésére, aki azt mondta: a kommunista rendszer nem csak csupa rossz rendeleteket hozott (többsége talán rossznak minősíthető), de a mi feladatunk: a jó rendeleteket megtartani és a rosszakat eltörölni! Talán ez elfogadható vélemény volt, de sajnos ő sem ezt tette, ezért kerültünk halála után rosszabb gazdasági helyzetbe, mint voltunk, és csak 20 év múlva tudtuk javítani a már sokszorosára növekedett államadóságunkon.

Befejezésül:

Merd kimondani véleményedet! Ne légy a média rabja, ne fogadj el mindent, amit a média hirdet! Ne légy kritika nélküli pártkatona!

Dr. Bajnok István

Emlékeztető

Egy ismerősöm, aki a liberálisoktól jött a kereszténydemokrata pártba, azzal vádolt meg, hogy megtagadtam kereszténydemokrata múltamat. Nem kívántam vele vitatkozni, mert azt láttam, hogy félreismer engem, és mint párttag – pártkatona – köteles az uralkodó pártvezetőség álláspontját képviselni. Azt is elfelejtette, hogy a pártügyésznek, dr. Rubovszky Györgynek a javaslatát (kirúgásomat a pártból) a 2010. évi Országos Választmány nem fogadta el, megtartottam párttagságom. Önként, 2013-ban léptem ki a KDNP-ből, de ha akartam volna, még ma is párttag lehetnék. Tudom, hogy a végső indok ellenem az volt, hogy a 2003. évi OV-ülésen „a többség véleménye” ellenére egyedül szavaztam a Fideszrel kötött kettős párttagság ellen. Mai véleményem is az, hogy a KDNP sorsát nem szabad a Fidesz sorsával összekötni! Nem lenne szabad (csak példának

említve) két pártnak a jó és balsorsát összekötni, pontosítva egy keresztény elveket valló pártnak jövőbeli sorsát a Fidesz vezette liberális pártvezetőség sorsához kötni. Ezért vagyok ma már párton kívüli!

Mai véleményem is az, amit a 2010. évi OV-ülés után leírtam az Értesítőben, Ady Endre véleményéhez hasonlóan:

„Svábokból jött magyaroknak én nem vagyok magyar?”

magamra értve

Liberálisokból lett kereszténydemokratáknak én nem vagyok kereszténydemokrata?

Ugyanis még az 1990. évi országgyűlési választásokon a Fidesz az SZDSZ liberális párt kistestvére volt, és kivonultak a parlamenti ülésről, amikor a trianoni békediktátumról akartak tárgyalni! Más hasonló példákat is tudnék említeni. Az 1994. évi önkormányzati választásokon politikai okokból mint a fővárosi KDNP pártszervezet elnöke javasoltam a szövetséget a Fidesszel és az MDF-fel. (A Kisgazdapárt nem vállalta a szövetséget.) Akkor javaslatom elfogadták, de – dr. Latorcai János személye – nem volt sikeres. A tapasztalatok alapján a szövetséget igen, de a kettős párttagságot ellenkeztem a Fidesszel. Ezt 2003-ban megváltoztatták, és a mai napig a kettős párttagság érvényben van! Nyilván sok kereszténydemokratának nagy (gazdasági) előnyt jelent ez az állapot. A keresztény vallás ugyan ismer „megtérést” (Szent Pál stb.), és azt el is lehet fogadni. Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy a politikában elismerheti az elnök (Gyurcsány), hogy „hazudtam”, de ha nem vállalja a következményeit is, akkor az nem jelent semmit sem!

A Fidesz mentésére szolgáljon, hogy a második Orbán-kormány első rendelete a „kettős állampolgárság” elfogadása volt, de maradtak a Fidesz-vezetők között liberális szemléletűek is. Sőt a KDNP-ben is elszaporodtak a „liberális keresztények vezetők” – akik elsősorban a más pártokból jöttekből áll. Ma önálló keresztény párt léte a mai KDNP vezetői garnitúrával elképzelhetetlen.

A tisztelt ismerősömnnek csak azt tudom válaszolni, hogy önszántamból pártonkívüli (ami semmi gazdasági előnyt nem jelent számomra), de továbbra is keresztény és magyar gondolkozású vagyok!

Dr. Bajnok István

Pár szó a devizahitelről

Varga István elemzésével

1. Pár sor a velünk élő, kevésbé ismert, jeles Soros György tollából:

„A pénzpiacok névtelen szereplőjeként soha nem kellett mérlegelnem tetteim társadalmi következményeit. Tudatában voltam annak, hogy ezek némely esetben károsak is lehetnek. Ha terheket vettem volna vállamra, könnyen a vesztesek közé kerülök. A

részvény- és valutaügyleteim során egyetlen szempont vezérelt: a nyereség maximalása, a kockázat és várható haszon mérlegelésével.”

Véleménye szerint: „Egy mintát addig hangsúlyozunk, amíg a tényleges kép háttérbe nem szorul és az előállított minta távol áll az eredetitől, de érthető és világos.”

Így érthető az ún. devizahitel keletkezése és problémája.

2. Miért nő az, aminek csökkenni kellene a devizahitelnél?

Az adósság a kölcsönvett összegnél évek után csökken (a tőke és kamatok fizetésével), ha mindent rendesen fizettünk (normális hitelüzletknél). A kiegyenlített havi törlesztésű kölcsönök esetében azonban nem időarányos a törlesztés, a kezdeti években kicsi a tőkére elszámolt hányad, a döntő rész kamatra megy. Így a többéves (20-30 éves) kölcsönök esetében például nem harmadával, csak kb. ötödével mérséklődik a kezdeti adósság.

De ha a kölcsönt idegen pénzhez mérjük, például a kölcsönt a svájci frank felvételi árfolyamához (kb. 150 forintos árfolyamhoz) viszonyítjuk a későbbi (kb. 270 forintos) árfolyamhoz, ezzel bő hetven százalékkal megnöveljük a megmaradt tartozást. Ekkor a felvett összeg után fizetett visszatérítés nem kompenzálja ezt a növelést, sőt nőni fog a felvett tartozás.

3. Milyen hibát hozott felszínre a devizahitel?

Erről oldalakat lehetne írni, de csak részleteket ismertethetünk. Első probléma, hogy a pénzszakma a pontos adatokat nem hozta nyilvánosságra. A bankok nem közölték, hogy ebből eddig mennyi nyereségük származott. Pedig sokak szerint minden eddigi befizetés ajándék volt számukra. Ezt az adósok nem ismerhetik el. A vázolt kép Soros véleményével egyezik (azaz: maximális profit, hamis felvilágosítás). Hamis célok, fogalmak repkednek a kérdés körül. Senki sem mer felelősen nyilatkozni, hogyan kellene megoldani a problémát. Az állam időhúzással próbál beavatkozni – hátha közben akad valami elfogadható ajánlat. Az adósok tehetetlenek. A hatóságok egy elfogadható árfo-lyam ajánlásával próbálkoznak. Tulajdonképpen a devizahitel egy liberális elképzelés, azaz mindent szabad tenni, amit nem tiltanak. A liberalizmusát kellene megfékezni! A nemzetközi szervezetek nem kívánnak beavatkozni ebbe a problémába. A hatóságok öszre várják a bankok ajánlását a megoldásra. De a bankok a maximális nyereségük megőrzésére törekszenek, ők nem vállalják a veszteséget, eddigi óriásnak tartott nyereségük csökkentésére. A megoldást az is késlelteti, hogy egyes fogalmakat félre-nyagaráznak, ezzel is zavart keltenek a probléma elfogadható megoldására. Ebben csak a szakértők tudnának megoldást, de bátortalanok, nem merik véleményüket nyilvánítani. Mitől félnek? Egy megoldás: a tőkésék szerinti megoldást (maximális profit) szociá- lis szempontú megoldással kellene lecserélni. Vagyis a bankok számítását a maximális profittal szemben egy mérsékelt nyereséget biztosító számítással kellene felcserélni! Közben az adósok tovább szegényednek, hajléktalanokká válnak, sőt ezért még öngyil- kosokról is lehetett hallani.

Részletek Jávor Béla Újraavatás című írásából

A szobroknak is sorsuk van. Horvay János Kossuth-szoborcsoportját, amit 1906-ban pályázaton nyert a művész, 1927-ben avatták fel először a Parlament előtti téren. 2015-ben ismét felavatta a köztársasági elnök.

Rákosi Mátyás ezt a szobrot 1951-ben elbontatta, és helyére forradalmi, erőtől duzzadó szobrot rendelt s kapott, pont olyant, amilyennek az a rendszer Kossuthot láttatni akarta. A régi szobrot Antal István, Dombóvár akkori tanácselnöke megszerezte és 140 000 Ft-ért elvitette városába, és felállította egy szép közparkban.

Mi nem tetszhetett Rákosinak Horvay szobrában? A szobrász nemcsak Kossuthot ábrázolta, hanem a kormány mind a kilenc tagját, akik mind lehajtották fejüket. A köztéri szobrászat ritka pillanata ez, hisz a hősök épp azért kapnak emlékművet, mert a nemzetnek példát adtak politikai, szellemi vagy lelki téren. És a hős mindig felemeli fejét. Ezen a szoborcsoporton senki sem emeli fel fejét, még Kossuth sem. A szobor tagjai lehajtott fejjel maguk elé néznek gondokkal átitatott tekintettel. Deák megfogja Mészáros karját, nem tudom, ő támaszkodik-e a hadügyminiszterre, vagy ő segíti. Mindegyikük mintha nehéz súlyt vetne le, úgy csúsztatja le kabátját. Kossuth köpenye már félig leesett, két keze ökölben. Az egész szoborcsoportot mélabú vagy ahogy e betegséget ma nevezik: depresszió hatja át. Bánat és merengés, de hisz épp ez a lényeg. Horvay nem a márciustól októberig regnált aktív Batthyány-kormányt mutatja, nem az áprilisi törvények végrehajtóját, hanem a bukott szabadságharcot jeleníti meg. Hisz annyiszor hosszú történetünkben, ez a harc is elbukott.

Ne feledjük, 1848 kora őszére Batthyány lemond, Klauzál, Deák lemond és visszavonul birtokára, Eötvös és Eszterházy emigrál, Széchenyi többszöri öngyilkossági kísérlet után Döblinget, az elmegyógyintézetet választja. Sok oka van ennek – legfőképp Kossuth. A minisztertanács kiváló tagjai már nem tudják Kossuthot azon a veszélyes úton követni, amely az 1849 áprilisi detronizációhoz vezetett. Kossuth nem ismerte azt a szót, hogy kompromisszum, Batthyány ezen dolgozott, még lemondása után is, hiába, Deák majd húsz év múlva nem hiába. Kossuth csak győzni akart, legyőzni minden ellenfelét. Mindenkiel konfrontált, még a szabadságharc leghívebb és legtehetségebb tábornokával, Görgey Artúrral is. A leggyengébb katonát Dembinszkyt nevezte ki fővezérnek.

Elismerés a szobrásznak, mert nem hősi emlékművet csinált, de történelmet írt a szobrokkal, hisz a Batthyány-kormány minden tagja vesztes, egyikük sem tudta elvégezni azt, amit szeretet volna, mint ahogy a nemzet sem tudta abban a szűk másfél évben.

Állok a szoborcsoport előtt, nézem a lehajtott fejeket, s tudom, e kilenc emberből nyolcan ágyban, párnák közt haltak meg, csak a miniszterelnök ereszkedett féltérdre

a kivégzőosztag előtt. Ha egy hibája van is ennek a remek alkotásnak, az, hogy nem Batthyány Lajos áll a közepén, pedig ő volt akkor a legkiválóbb ember, a legkiválóbb politikus.

A nemzeteknek is megvan a maguk sorsa. Ha nem figyelünk oda, nekünk is meglesz.

A DEKA 2014. évi jelentése

A Deka alapszabályában tevékenységünk kiterjed:

- nevelés, oktatás, képességfejlesztés, ismeretfejlesztés segítésére,
- kulturális tevékenységek ismertetésére,
- emberi és állampolgári jogok védelmére.

Tevékenységünket az Értesítő havilap kiadásával végezzük. 2014-ben 11 db 8 oldalas lapon jelentettük meg. Kiemelkedően foglalkozunk az esélyegyenlőség, az emberi és állampolgári jogok védelmével, az oktatás problémáival. Az „Olvasói levelek” rovatban hangot adunk az olvasók véleménynyilvánításának is. A lap országos terjesztésű. Ezt bizonyítja a kiemelt magas postai költségünk (264 736 Ft). Éves kiadásunk 352 356 Ft, éves bevételünk 365 855 Ft volt. Az államtól, egyházaktól, civil szervezetektől pénzügyi támogatást nem kapunk. Esetenkénti egyéb támogatásukat szívesen fogadunk. Bevételeink többsége adományokból, támogatásokból és az 1%-os adófelajánlásokból származik. Fizetett alkalmazottunk nincs, cikkíróinknak tiszteletdíjat nem fizetünk. Felvett hiteleinket az alapítvány pótolja.

Tapasztalatunk szerint az Értesítőt az olvasók igénylik, lehetőségeik szerint szívesen támogatják. Lapunk példányszáma kb. havonta 4000 db.

Köszönjük támogatóink, olvasóink elismerését, pénzügyi támogatását. Reméljük, ha kis mértékben is, hozzájárultunk lapunkkal a demokrácia igazi arcának és a társadalmi igazságok megismeréséhez. Várjuk további támogatásukat.

*TERJESZD AZ ÉRTESÍTŐT! Ha több példányt kívánsz,
vagy nem kívánod további küldését ingyenes havilapunknak,
kérem, jelezd – kívánságod teljesítjük.*

A Demokratikus Közéletért Alapítvány (DEKA) lapja.

Felélős szerkesztő: dr. Bajnok István. Eng. szám: 90324363

Szerkesztőség: 1111 Budapest, Bartók Béla út 18. Tel./fax: 386 4476

OTP számlaszámunk: 11711034-20833390